

ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК
PARISH HERALD



Лист парохије Светог Симеона Мироточивог Српске
Православне Цркве у Калгарију, Алберта

ХРИСТОС СЕ РОДИ!
CHRIST IS BORN!

St. Simeon Serbian Orthodox Church Newsletter
Calgary, AB.



Уредништво:

Главни и одговорни уредник:
Протонамесник Обрад Филиповић

Превели на енглески:
Ђоко и Морана Ивковић

Сарадници:
Миланка Филиповић
Др. Мајда Ђорђевић
Драгана Поповић
Љиљана Митровић

Редакција:
2001 31 Avenue SW
Calgary, AB. T2T 1T3

Телефон: 403/244-3586
Факс: 403/244-1691

Интернет страница www.svetisimeon.org
Електронска пошта: obradf@yahoo.ca



Editors:

Editor-in –chief:
V. Rev. Obrad Filipovic

Translated in English:
Djoko and Morana Ivkovic

Contributors:
Milanka Filipovic
Dr. Majda Djordjevic
Dragana Popovic
Ljiljana Mitrovic

Redaction:
2001 31 Avenue SW
Calgary, AB. T2T 1T3

Phone: 403/244-3586
Fax: 403/244-1691

Web site www.svetisimeon.org
E-mail: obradf@yahoo.ca



РЕЧ УРЕДНИКА

Диван је Бог у светима својим

Вест о упокојењу Патријарха Српског Павла затекла ме је у недељу, 22. новембра у припреми за служење Свете Литургије. Како сам касније сазнао сам Патријарх упокојио се после примања Тела и Крви Христове. Онако како је живео тако се и упокојио-у јединству са Христом Господом и са светом Тројицом.

Тугу и бол изазване овом вешћу осетио сам и ја као између осталог и цео српски род ма где се налазио. Мој бол неколико сати касније се претворио, по речи Митрополита Амфилохија изговореној на самој сахрани Патријарха Павла, у радостотворну тугу. Наиме, у разговору са Његовим Преосвештенством Владиком Георгијем добио сам позив да са њиме отпутујем за Београд, поклоним се и опростим од најсветијег Патријарха нашега и лично присуствујем сахрани овога Божијег угодника. Нисам ни часа губио, у наредних неколико сати све је било спремно. И карте су купљене и ствари спаковане и ја приправно спреман за велики пут, пут који ће на мене оставити доживотни траг, неизбрисиво молитвено сећање.



Верници приступају

Стигавши у Торонто у понедељак, на празник преноса моштију Светог Великомученика

Георгија, имао сам част да присуствујем слави Његовог преосвештенства Владике Георгија. А слава онаква каква и доликује прилици. Побожан и Богобојажљив разговор углавном о животу и делу Његове Светости Патријарха Павла. Ујутро нови дан, припрема и одлазак на пут. Обузимају ме туга и радост помешане. Туга због одласка, могу слободно рећи, духовно највећег међу нама и радости због прилике да се од њега лично опростим.



Опело испред храма Св. Саве

У Београд, у пратњи владике Георгија, стижемо ја и отац Иван Радовић као и председник Црквеношколске Општине Кичинерске господин Божо Стојановић. Прилазећи патријаршији примећујем огроман ред људи, жена и деце, вернога народа Божијег. Сви су ту из истог разлога, сви да се поклоне и опросте од Првојерарха свог, молитвеног заступника свих нас. А у реду ред! Нема галаме, нема препирке, људи се моле и полако примичу Цркви. Нико не жури, чак шта више, народ успорава бојећи се да приступи светом Божијем угоднику. А и у праву су, није лако своју грешност приближити таквој светости. Пред Црквеним вратима приметих једнога старога проту, године му је тешко одредити. Видим споро се креће. Запитах га да ли му је потребна помоћ, што он прихвати са захвалношћу. Улазећи у храм каже ми: „Ево дошао сам да се опростим



од мог школског пријатеља и Патријарха нашега,, У даљем разговору сазнајем да је прота ишао у школу са Патријархом и да му је 96 година. Видим у очима његовим бол и на лицу његовом тугу.

После нешто дужег чекања у реду дошао је и на мене грешнога ред да приступим одору човека за кога сам, као и милиони Срба, убеђен да је Светитељ Господњи. Прилазећи видим Патријарха како лежи у ковчегу. Ковчег скроман од дрвета, скромна и одежа на њему а у руци дрвени крст. Све подсећа на начин његовог живота. Погледавши лице његово застадох за моменат. Лице му светло жуте боје, а израз лица неописиво миран, као да спава. Потиснут онима који иду иза мене приступих ближе. Дрзнух се да целивам руку његову, а рука топла, као да је жив, а и јесте жив, жив је Богу у Царству Небеском. Не умиру свети Божији угодници већ прелазе из смрти у живот. У том моменту зачу се и Владика Артемије, служи помен он и сво свештенство Епархије Рашко-Призренске. У свом опроштајном слову између осталог каже: „Вапа Светости нека вам је срећан пут у Царство Небеско, и немојте нас заборавити пред престолом Свевишњег као што нас ни овде никада заборавили нисте,, Владика наш Георгије послужио се речима Владике Петра Другог Петровића Његоша говорећи: „Благо оном ко до века живи имао се рашта и родити,, У овим речима сажео је владика Георгије живот патријарха Павла. Истински се је имао због чега и родити и живети и на коначни пут поћи.

Сутра дан, у четвртак, стижемо рано пред саборни храм. Али и рано мноштво народа је већ ту, у ствари народ није ни престајао бити ту јер храм је био отворен целу ноћ и народ је приступао без престанка. Ми свештенство смо стајали у шпалиру, иза нас ђаци, будући свештеници а иза њих народ у стотинама хиљада. По завршетку Свете Литургије крећемо ка Храму светога Саве на Врачару. Они који су имали прилику да посете Београд у новембру месецу знају да тада дува јак хладан ветар и да су температуре углавном ниске. А тај

дан топло, преко 20 степени. Уз пут приметих да је тако мирно да се ни лиске на тополама не помичу. Природа је утихнула да у миру испрати светитеља на вечни, пут, помислих у себи: „Свакоје диханије да хвалит Господа,, Испред храма почиње опело. Верника је небројано много, и опет мир и ред, чак и они који користе сваку прилику да буду виђени овај пут стоје погнутих глава и у миру. Нико се није дрзнуо да помисли да искористи живот Патријарха Павла у своју сврху. Сви стоје и моле се Богу, неки се моле и Патријарху Павлу, већ га тако прихватајући као Светога.

У свом слову Патријарх васељенски Вартоломеј молећи се Господу да српском народу подигне достојног наследника Патријарху Павлу каже да је исти био достојни наследник Светоме Сави Првом Српском Архиепископу и просветитељу.

По свршетку опела односе Патријарха Павла у манастир Раковицу и тамо га полажу у земљу да телом чека васкрсење из мртвих и живот будућег века. Верници се полако и у миру разилазе. Ја се повлачим на припрему за повратак у Канаду, охрабрен благословом свога присуства на сахрани Богоугодника и Патријарха нашега. Подстакнут новом снагом враћам се мисији Цркве и своје призиву.

И сам жељно ишчекивајући дан када ће наша Света Црква убројати Патријарха Павла у ред светитеља, и када ћемо га сви усрдно молити да нас заступа заједно са светим Савом пред Престолом Свевишњег, остајем охрабрен вером да тамо где су овакви Божији угодници тамо је и сам Бог, Отац и Син и Дух Свети. Амин.

Многогрешни и велике благодати удостојени
слуга Свевишњег,
Протонамесник Обрад Филиповић.



**БОЖИЋНА ПОСЛАНИЦА ЊЕГОВОГ
ПРЕОСВЕШТЕНСТВА ЕПИСКОПА
КАНАДСКОГ ГОСПОДИНА ГЕОРГИЈА**

БОГ СА ЉУДСКИМ ЛИЦЕМ

Шта је за човјека у овом свијету више и значајније од испуњења Божије ријечи: "И Бог постаде човјек и настани се међу нама, и видјесмо славу Његову..." (Јн. 1, 14).

Бог постаде човјек. "Ево нове трпезе, Бог постао човјек и засјео на чело земаљске Божије софре. Смрт бежи од Њега, ђаво безобзирце бежи од Њега, сваки грех далеко, далеко бежи од Њега." Овако благовести о Божићу преподобни Ава Јустин.

Бескрајна доброта Христова огледа се у Његовој божанској намјери да својим оваплоћењем у човјека оваплоти човјека у Бога по благодати (*Догматика* о. Јустина). Како је Божић дан радости треба да заборавимо на смрт и страдања, јер циљ живота пренијет је из "смрти у живот". Та божанска радост је утјеха за све оне који су Богом живјели и са Богом умрли, знак да смо усиновљени Његовим богорођењем.

Пред крај протекле године упокојио се у Господу блаженопочивши Патријарх српски Павле. Његов живот био је подобан Христовом учењу о животу, његова слава се није огледала у положају и звању, већ у смјерности и служењу; такав је био препознат, јасно се видјело о смрти његовој, када је засјао као сунце над Србијом. Једном приликом је Свјатјејши наш Павле рекао: Човјеков живот почиње плачем његовим, а радошћу свих око њега. Човјек треба да живи тако да се он радује смрти својој, а да сви остали плачу.

То је живот у Христу. Наш Свети Патријарх је посвједочио како треба живјети и како свој живот уподобити.

Најрадоснији празник је позив да се уздигнемо од сваке прљавштине - гријеха, злобе, пакости - и да сами себе, једни друге, и сав живот свој Христу Богу предамо. Једино тако ће нам и овај Божић бити радост и смисао свих наших страдања.

**NATIVITY EPISTLE OF HIS GRACE
GEORGIJE BISHOP OF CANADA**

GOD WITH A HUMAN FACE

What is higher and more significant for man in this world that God's words: "And the Word became flesh and dwelt among us, and we beheld His glory... (John 1:14).

God became man. "Behold the new dining table, God became man and has sat down at the head of God's earthly table.

Death runs from Him, the devil heedlessly runs from Him, every sin runs far far away from Him". This is how Ava Justin announces the Nativity of our Lord. The endless goodness of Christ is reflected in His Divine intention that through His incarnation and becoming man, man can, through grace, become the embodiment of God (*Dogmatics of Father Justin*). As Christmas is a day of joy, we need to forget about death and suffering, for the goal of life is transferred from "death to life". That divine joy is comfort for those who lived with God and who died with God, a sign that we have become His sons through His divine birth.

Near the end of this past year the Serbian Patriarch Pavle of blessed memory fell asleep in the Lord. His life was in keeping with Christ's teaching about life. His glory was not reflected in his position and calling, but rather in humility and service; that was how he was recognized and was clearly seen at his death when the sun brightly shined over Serbia.

On one occasion our Most Holy Patriarch said, "Man's life begins with him crying and with the joy of those around him. Man should live in such manner that he rejoices in his death, while all others cry". This is life in Christ. Our Holy Patriarch bore witness as to how one should live and how to conduct one's life.

This most joyful feast day is a call for us to lift ourselves out of every impurity – sin, malice, spite – and to commend ourselves and each other to Christ our God. Only in this way will this Christmas be joyous and give meaning to all our sufferings.

Venerable Ava Justin concludes that God is born, man is reborn; God was born as man, that man might be reborn with God.

May God be born in our souls, that we might be reborn in the Lord.

**CHRIST IS BORN!
INDEED HE IS BORN!**

Your intercessor before the Newborn God-Man Christ!



Бог се роди, човјек се препороди; Бог се као човјек родио да би се човјек Богом препородио, закључује преподобни Ава Јустин.

Нека се Бог роди у нашим душама и да се ми сви препородимо у Господу.

ХРИСТОС СЕ РОДИ!

ВАИСТИНУ СЕ РОДИ!

Ваш молитвеник пред Новорођеним Богочовјеком Христом,

Епископ канадски Георгије

Bishop Georgije of Canada

Мисли Патријарха Павла

Нама је боље да нестане као људи, него да опстане, биолошки да преживимо као злочинци и нељуди!

Када долазимо на овај свет сви се радују а ми плачемо, треба да живимо тако да кад га напустимо сви плачу а ми се радујемо!

Нико нас пре рођења, знамо то, није питао, хоћемо ли се родити у овом или оном народу, од ових или оних родитеља, у овом или оном духовном амбијенту. Ми за све то нити имамо заслуге нити кривице. Но, да ли ћемо живети и поступати као људи или као нељуди, то, верујте, зависи од нас. То нам једино и даје цену и у очима свих људи добре воље.

Чувајмо се од нељуди, али се још више чувајмо да и ми не постане нељуди!

Пут ка Богу и царству небеском никад није био лак. И Христос нас поучава да уђемо на уска врата и успемо се уским путем који води у живот вечни, и мало их је који га налазе. Тако су широка врата и широк пут што води у пропаст духовну и моралну. То нека буде, браћо и сестре моја поука свима вама и свима људима добре воље у свету.

Мудрост ће вас сачувати да вас вуци онемогуће, а доброта ће вас сачувати да ви не постанете вуци.

Смиреност је прва врлина без које су друге врлине немогуће. Зато да стичемо смиреност.

На сваки начин за нас, као хришћане, грех је узрок смрти и узрок свих несрећа. Ми смо створени да будемо бесмртни, и разуме се, створени смо из љубави, да љубави имамо и према непријатељу, а ми је немамо ни према најближим.



**ПАТРИЈАРХ ПАВЛЕ
1914-2009**

Он нам је својим примером показао колика може бити величина обичног човека живећи заиста живот по Јеванђељу.

Ми смо истину велики народ и показасмо то тих неколико дана када је народ сатима стајао у редовима улица Београда да ода последњу пошту свом вољеном пастиру и молитвенику пред Господом.

Како је велика молитва нашег патријарха када је читав Београд, ма не него и читав Србија и српске земље потекла као незауостављива река да испрати свог патријарха. Свако је оставио своје свакодневне бриге и послове и кренуо на пут опраштања, на пут богоугодни да би ухватио део те светлости и тог мира којим је он зрачио и за овоземаљског живота и понео са собом у вечност, и похранио у себи да му да снаге да издржи нова Косова и нове голготе које га чекају на узаном путу спасења.

Поносни смо што смо Срби и Православци и што живимо у времену када је и он живео. Мимоход поред његовог одра и испраћај до вечног почивалишта његових земних остатака је један вид духовног прочишћења, буђења националног поноса, моралног и духовног ауторитета и достојанства.

Ситан и слабањан телесно, био је духовни гигант и понео је крст страдања српског народа у великим искушењима кроз која је пролазио у време његовог епископата и патријархата. Да је било могуће да он са својим рукама покрије наш растрзани и разбацани народ по читавом свету, он би то урадио исто као што је ревностно крпао своје мантије, ципеле и сл. За живота је покушавао то урадити и мислим да је успео тај дан када смо га сви испраћали са неким миром и блаженством које је зрачило тога сунчаног и необично топлог новембарског дана где су и птице и лишће на дрвећу стајали у тишини и опраштали се од једног од највећих срба двадесетог и двадесет првог века.

**Patriarch Pavle
1914-2009**

He led by example in revealing how an ordinary man can achieve greatness by living a spiritual life.

We also revealed our own goodness as a people when we stood in line for hours along the streets of Belgrade to pay the last respects to our pastoral Shepard in prayer before the Lord.

How huge were the prayers for our Patriarch when the streets of Belgrade and Serbia as a whole along with all Serbian lands, flowed with people like an unstoppable river to bid a final farewell to the Patriarch. Everyone left their troubles and work behind so they could head down the path of final farewell to experience one last time, the brightness and peace which was around him in this life and will follow him into eternity. This gave him strength to face all the sacrifices along his journey of salvation.

We must be proud to be Serbian and Orthodox and to live in a time where he was among us. With his leaving us and heading to his next great calling he leaves behind, his vision of spirituality, national pride, moral and spiritual authority and honor.

Though small in size and stature he was enormous in spirit. He carried the cross of Serbian pain and suffering, which he experienced through his own life as a Bishop and Patriarch. If he could, with his own hands, mend the wounds of his people all over the world he would, just as he did his own garments and shoes. He dedicated his whole life to mending souls and I believe he accomplished this on the day we all bid final farewell as peace and serenity filled the air that warm November day. A day even the birds and leaves on the trees stood in silence bidding goodbye to one of the greatest Serbs in the twentieth and twenty-first century.

Serbia experienced the passing of an immensely giant soul in our Patriarch Pavle. The final goodbye for Saint Sava was cut too short. His remains were burned but they could not burn his memory or soul. Next was Saint Nikolai who was banished from Serbia and found salvation in a Russian monastery where he introduced himself to



Напокон је Србија дочекала да испрати једног духовног горостаса и аскету какав је био наш патријарх.

Била је ускраћена кад је требало испратити Светог Саву. И мошти су му спалили али не спалише славе ни дух Светог Саве. Следећи је Свети Николај Жички којег се Србија одрекла па је потражио уточиште у руском манастиру у иностранству где се и представио Господу. Кад је напокон дошао у свој Лелић, не отрезни се српски народ да прослави свог светца а зли дуси и даље роваре да униште светост Светог Саве двадесетог века, али не успева им јер се он увек јавља и његова дела извиру и допиру до српског народа и буде га из поспаности која га захвати у несрећним временима комунизма.

И ево трећег којег достојно испратисмо и показасмо да смо ми заиста истински велики небески народ. Одлазећи са овог света, скинуо нам је завесу са очију да прогледамо и да увидимо да овај народ још увек постоји, да спознамо да нас има много више него што смо могли и претпоставити.

Отишао је онај коме су сви веровали, а то би нам требало служити на наук да се моралност и поштење уграђују не само у верујућу заједницу него и у свакодневни живот. Он је сад пред Господом где се моли за наш многострадални српски народ, и то нас теши и умирује.

Осећамо и тугу и радост: тугу што нас је напустио живи светац, а радост што смо добили искреног молитвеника бред Богом.

Он је пример истинске људске и духовне величине. Отишао је тамо где влада радост, где је мир и светлост, где нема туге и болести.

Вечна ти слава и хвала од нас обичних верујућих и грешних људи.

Боже хвала ти за нашег Патријарха Павла

God. When he returned home he realized that the spirit of Saint Sava was still alive but evil souls still conspired to destroy Saint Sava's influence in the twentieth century. However, these attacks failed, for Saint Sava and his work always appears and awakens the Serbian people even during the most difficult times of communism.

Now has come the third soul we have seen pass further revealing that we are a true and spiritual people. Him passing has opened our eyes and showed us that our people still exist and that there are more of us than we ever suspected.

The one we all trusted has left, proving to us that morality and respect should be part of our everyday lives. He is now in front of God praying for our Serbian people giving us hope and peace of mind.

We feel both pain and joy: pain because we have witnessed the passing of a living saint, and joy in knowing we have a true leader praying for us in front of God.

He is an example of humanity and spiritual greatness. He has gone to where joy reigns, where there is peace and light and where there is no sorrow or sickness.

May your memory be everlasting, and thank you from us the sinful and simple followers. Thank you Lord for our Patriarch Pavle

Мисли Патријарха Павла

Не заборавимо да смо дужни да своју веру не намећући је, проповедамо речима и у време и у невреме, а хришћанским животом свагда!

Бог нас је створио људима и тражи од нас да то и будемо. Нема таквих времена у којима то не би могли бити и не би били дужни да то будемо!

Највећа срамота, пустошење, и прогонство сналази народ због његовог отпадништва!



РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ЗА МЕСЕЦ ЈАНУАР 2010. г. Г.

Недеља, 3. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро (Оци)

Среда, 6. јануар- Вечерња са освећењем Бадњака и поделом истих верницима у 6 часова навече (Бадње вече).

Четвртак, 7. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро (Божић).

Петак, 8. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро (Сабор Пресвете Богородице).

Субота, 9. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро (Свети Архиђакон Стефан).

Недеља, 10. јануар Света Литургија у 10 часова ујутро

Четвртак, 14. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро (Обрезање Господње, Свети Василије Велики и Нова Година).

Недеља, 17. јануар-Света Литургија у 10 часова ујутро.

Понедељак, 18. јануар- Света Литургија са освећењем водице у 10 часова ујутро (Крстовдан).

Уторак, 19. јануар- Света Литургија са великим освећењем водице у 10 часова ујутро (Богојављење).

Среда, 20. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро (Сабор Светога Јована-Јовањдан).

Недеља, 24. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро.

Среда, 27.- Света Литургија у 10 часова ујутро (Свети Сава).

Недеља, 31. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро (Светосавска прослава).

У нашем Светом Храму служи се Света Литургија сваке недеље и празника (када је празник исписан црвеним словом у календару) са почетком у 10 часова ујутро.

Парастоси и помени за упокојене:

На Видовдан за покој свих косовских мученика и новомученика,

На Задушнице,

За покој Генералу Дражи Михајловићу и свим родољубима пострадалим у ратовима војеваним за крст часни и слободу златну.

UPCOMING SERVICES FOR THE MONTH OF JANUARY 2010.

Sunday, January 3. Holy Liturgy at 10 AM.

Wednesday, January 6. Vespers with the blessing of the badnjak at 6 PM (Christmas Eve).

Thursday, January 7. Holy Liturgy at 10 AM (Nativity of Jesus Christ-Christmas).

Friday, January 8. Holy Liturgy at 10 AM (Synaxis Of The Most Holy Theotokos).

Saturday, January 9. Holy Liturgy at 10 AM. (St. Stephen, Archdeacon).

Sunday, January 10, Holy Liturgy at 10 AM.

Thursday, January 14. Holy Liturgy at 10 AM. (Circumcision of Our Lord, St. Basil The Great, New Year).

Sunday, January 17. Holy Liturgy at 10 AM.

Monday, January 18. Holy Liturgy with Blessing of Water at 10 AM (Feast of the Holy Cross).

Tuesday, January 19. Holy Liturgy with the Great Blessing of Water at 10 AM (Theophany-Epiphany-Baptism of Our Lord Jesus Christ).

Wednesday, January 20. Holy Liturgy at 10 AM (Synaxis of St. John, Prophet, Forerunner and Baptist).

Sunday, January 24. Holy Liturgy at 10 AM.

Wednesday, January 27. Liturgy at 10 AM (St. Sava).

Sunday, January 31. Holy Liturgy at 10 AM (St. Sava celebration)

In our Holy Church Holy Liturgy is served every Sunday and on great feast days (those days are written in red letters in the calendar) beginning at 10 AM.

Memorial sevices-parastos are held on:

- a) Vidovdan for the repose martyrs of Kosovo and new martyrs.
- b) On memorial Saturdays
- c) For the repose of general Draza Mihajlovic and for all those who gave there lives for the holy Cross and for a golden freedom.



ДЕЧИЈЕ КУТАК ЗА МЛАДЕ ПРИРОДЊАКЕ

Уређује: Др. Мајда Ђорђевић

Драги млади природњаци, свакодневно пратимо прогнозу времена преко радија или телевизије. У току лета, често чујемо да се најављује торнадо. У Канади је он обично мање јачине него у САД али ипак треба бити опрезан.



Торнадо је веома јак вртлозни ветар, које се ствара када се топле и хладне струје ваздуха сукобе изнад земље. Обично изгледа у облику левка, чији ужи део додирује земљу, а шири облаке. У „левку,, се ваздух вртложи и ствара вакум, који може да подигне кров са куће или да сруши кућу, да изчупа дрво из корена или да га поломи, да покида електричне водове, изазове поплаву, па чак и жртве. Та иста појава се догађа изнад океана али се тада назива ураган. Ураган може да изазове торнадо и јачи је од њега.

Данас ћете научити како можете направити мини торнадо у боји.

Експеримент

Потребан материјал:

- 2 пластичне боје од 2 литре (од Кока-Коле) са пластичним чеповима (етикете треба уклонити)
- пиштољ са топлим лешилом
- папир за брушење или пила
- електрична бушилица са 3/8 алатом
- вода
- прехрамбене боје
- разнобојне сјајне љуспице



Поступак:

Брусним папиром или пилом мало изгреби горњу површину пластичних чепова. Замоли некога од одраслих да чепове слепи топлим лешилом, а затим да кроз средину чепова пробуши руну бушилицом. Једну боју напуни водом, која се може обојити прехрамбеним бојама и којој се могу додати сјајне љуспице. Добро затвори боју двоструким чепом, на који затим наврни другу празну боју. Обрни боје и горњу боју заврти крузним покретима да формираш левак торнада. Такође посматрај шта се дешава када боје не завртиш.

Објашњење:

Сила земљине теже вуче воду у доњу боју. Ваздух из доње боје је тако приморан да пређе у горњу боју на место воде. Ако боје мирују, доћи ће до снажног гротања услед кретања ваздушних балона кроз воду. Међутим, ако се горња боја заврти, створиће се модел торнада. Обрати пажњу како вода брже прелази у доњу боју када се створи вртлог.

Литература:

Calgary Science Fun Guide, Calgary Science Network, Bare Bones Publishing, 1994.



СТРАНЕ

**На Светога Саву**

Где год има српско дете
 Венац славе данас плете,
 Где се српски пише, збори,
 Тамо свећа данас гори.
 Где су српске Цркве, школе,
 Данас Српчад Бога моле
 Да им пружи руку свету
 Да достигну жељну мету.
 Славе деџа своју славу
 Царског сина Светог Саву.
 Лиџа су им пуна миља,
 Јер их Светац благосиља.

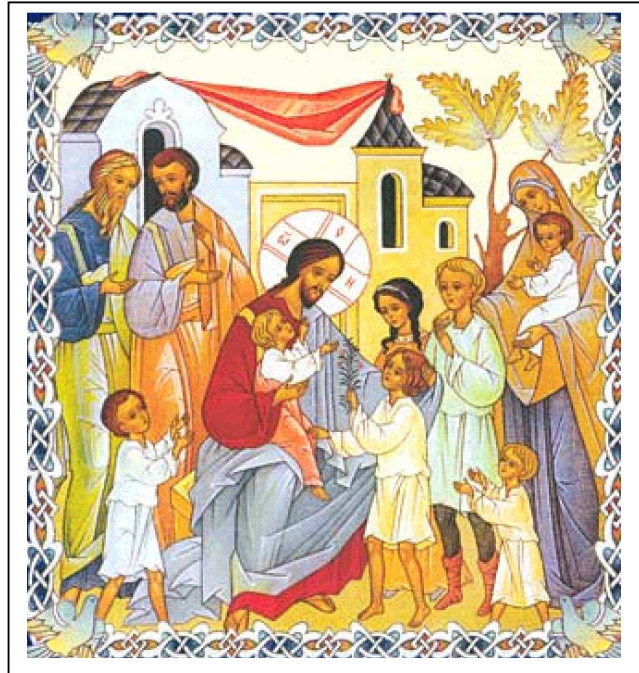
Црквена школа „Свети Сава,, позива сву деџу наше заједнице да се упишу у школу у којој ће уз игру и дружење са својим вршњаџима научити пуно тога. На првом месту то је језик, писање и читање, своја вера, култура и традиџија. Дођите да се дружимо и обогатимо своје знање.

Црквена школа „Свети Сава,, вас позива да присуствујете Светосавској прослави која ће бити одржана у нашој црквеној сали у недељу, 31. јануара 2010. г.Г.

Тада ће најпре бити одслужена Света Литургија у 10 часова ујутро после које ће бити пререзан славски колач. Затим по преласку у црквену салу биће одржана приредба, подељени поклони које за ову прилику припремају кумови славе и послужен свечани славски ручак.

ДОБРО НАМ ДОШЛИ!!!

**ХРИСТОС СЕ РОДИ!!!
 СРЕЋНА НОВА ГОДИНА!!!**





МОНАСТИР БЛАГОВЕШТЕЊЕ (ОВЧАРСКО-КАБЛАРСКА КЛИСУРА)

Манастир Благовештење је смештен под Кабларом, на невеликој заравни изнад Овчар Бање. Манастирски комплекс чини црква Св.Благовести као најважнија и најстарија грађевина, један конак из XIX века и неколико других грађевина (1920. и 1932. г.Г.) међу којима скреће пажњу леп дрвени звоник. Манастирска црква је према натпису изнад западних врата саграђена 1602. г. Г.

Важан догађај у историји манастира после изградње односно обнове цркве јесте сахрана, односно изградња гробнице смедеревског митрополита Софронија 1618/19. г. Г. Наредни важан податак потиче из 1625. г. Г, који говори о томе да је у манастиру ове године Киријак касније у натпису о настанку фресака споменут као даскал, преписао књигу Молитвеник. Иначе кроз своју историју манастир је имао своју преписивачку школу. У Манастиру су приписана Дела апостолска, књига Правило.. У овом манастиру је г. Г. 1948. замонашен блаженопочивши патријарх Српски Павле.

Манастирска црква има основу у облику слободног крста са полукружном апсидом на истоку, која је у касније време президана што је уочио и Вук Караџић. Над централним делом цркве уздиже се осмострана купола зидана сигом коју носе луци подухваћени пандантифима. Свод цркве је полуобличаст зидан такође сигом као и остали делови храма. Архитектура храма има одлике грађевине рашке стилске групе. Сачувала се у аутентичном облику, осим што је током времена мењала кровни покривач, односно нагиб крова. Приликом обнове цркве 1967-69. г. Г. стављен је покривач од борове шindre. Новији део цркве представља дрвени трем на западној страни који је рађен у духу народног градитељства.

Манастир је фрескописан негде почетком XVII века. У куполи је представљен Исус Христос Пантократор, пророци, небеска

Литургија и јеванђелисти. Ту су потом сцене Великих празника и страдања Христових као и илустрације Богородичног акатиста. Поред Св. ратника, испосника, мученика и мученица посебну пажњу скрећу представе српских светитеља: Св.Саве, Св.Симеона, Св.Арсенија, кнеза Лазара и Стефана Дечанског. По општем карактеру фреске Благовештењског храма одражавају дух живописа из XIV века. Благовештењске фреске по својим уметничким квалитетима спадају међу најбоља српска остварења прве половине XVII века. Спољни западни зид украшен је представом Страшног суда, који спада међу најлепше композиције са овом темом у српском сликарству почетком XVII века.

У оквиру иконостаса истиче се престоно икона Богородица Одигитрија са потписом зографа Митрофана из 1602. г. Г. и две друге престоне иконе из 1635. г. Г. Најзад, не мањих вредности су празничне иконе које су саставни део овог иконостаса.

У манастирској библиотеци се чува осам рукописних књига из XVI и XVII века и неколико инкунабула (Београдско четворојеванђеље из 1552, Јеванђеље штампара Мардарија из 1662. г.Г. и др.).

Сам манастир део је комплекса манастира у Овчарско-кабларској клисури који многи сматрају Српском Светом Гором.



*Манастир Благовештење
Овчарско-кабларска клисура*

**ИНТЕРВЈУ:**

**ЊЕГОВО ПРЕОСВЕШТЕНСТВО
ЕПИСКОП КАНАДСКИ ГОСПОДИН
ГЕОРГИЈЕ**

Видовдан: Служили сте Богу у манастирима Тавној, Озрену, Косијереву, Преображењу, Савини, Студеници, Острогу... Какве устиске носите из богомоља у Отаџбини? Има ли нешто чега се радо и често сјетите?

Владика Георгије: „Манастири гусле и гудало, то је наше српство очувало“, каже пјесник. Тако и ја осјећам. У сваком од тих манастира сам као у својој кући. Ту осјећам снагу вјере, снагу за коју сам творац Цркве каже да јој „ни врата пакла не могу наудити“. Сваки манастир носи у себи нешто тајанствено, нешто чега се свако сјећа чак и када као ходочасник дође у манастир.

На мене су неизбрисив траг оставили манастири Савина, Преображење и, нарочито, Косијерево, смјештено у подножју Црвених стијена, на обали Требишњице, са портом опасаном зидинама и окруженом плодном равницом, уз ријеку пуну пастрмке. Са пијететом се сјећам оца Георгија Мирковића, који је знао да све то преточи у стихове својом пјесничком душом. У Косијереву сам провео свега четири мјесеца, али то је најљепши дио мога искушеничкога живота...

Савина је упечатљива по свом прелијепом положају: са бедема се види отворено море, непреглед Божије тварне љепоте. Преображење, у Овчар-Бањи, „малој српској Светој гори“, очврснуло ме је у вјери. Дало ми је путоказе у истрајности, молитвености, преображају душе – који ми се само тамо, у мом развојном добу, могао остварити.

Студеница, „мајка црква“, увијек је лијепа и привлачна. Драго ми је да сам, идући стопама Светог Саве – иако смјерни раб, а он царски син – наилазио на те видике и путоказе које нам је Свети Сава оставио. Наставак

успињања душе доживио сам у Манастиру Милешеви.

Острог је за мене био оно спартанско мјесто са којег сам видио Симу Сарајлију како тренира младог Његоша да трчи по цетињском кршу. Зато сам ја себи тада дао задатак да свакодневно одтрчим од Доњег до Горњег манастира и поклоним се нетљеним моштима Светог Василија – слава му и милост. Тавна је мој матични манастир, који је сажео историју и сву трагику свога народа тога краја, почев од Краља Драгутина. И траг Озрена носим у души кроз цио живот...

Видовдан: Прије 25 година, тачније 14. октобра 1984, на Покров Пресвете Богородице, у Цркви Светог Николе у Хамилтону, устоличени сте као први епископ канадски. Реците нам нешто о том времену. Је ли почетак био тежак? Какве су биле овдашње богомоље, свештеници, вјерници?

Владика Георгије: Сваки почетак је тегобан. За мене је долазак у Канаду, прије 25 година, био велики изазов, помијешан са стрепњом, која ме и данас држи. Изазов – да нешто учиним и оставим иза себе, а стрепња – да нешто лоше не учиним или не стигнем да урадим како треба. Владала је посвемашња оскудица, почев од познаника и помоћника, па до материјалних услова. Смјештен сам у једну изнајмљену кућу, у Торонту. У то вријеме постојало је свега неколико цркава: у Торонту – мала црква Св. Саве; у Хамилтону – црква Св. Николе; у Виндзору – црква Успенија Пресвете Богородице; и још само, на истоку – црква Св. Тројице у Монтреалу; на западу – црквица, најстарија у Канади, у Рицајни; капелице у Винипегу и Калгарију и, адаптирана у цркву, једна сала у Ванкуверу. Свештеника је било исто толико, свега осам.

Народ је свуда и свагда сагласан са онима који га воде. Да није доброг свијета, не би данас било свега овога што имамо у Епархији канадској: тридесет парохија, двадесет осам свештеника и двадесет четири, што нове, што обновљене цркве, као и двије капеле. А круна је – Манастир Светог Преображења Господњег у



Милтону .

Заслуга за то обиље је најмање моја. Превасходи милост Божија, ревност свештеничка и љубав народна за своју Вјеру, своју Цркву и своје Свете Аманете. Овдје су се сјатили вјерници из свих крајева наше старе Отаџбине, носећи са собом своје обичаје. Није лако да се све усагласи, да свако нађе себе у новој средини, да не буде отуђен. Захвалан сам Богу и добрим људима који ме, и поред личних невоља, нису оставили без подршке и помоћи приликом реализације многобројних пројекта.

Видовдан: Кроз године, „газећи преко трња, постигли сте много. Са тезом да не прихватате да нешто не може бити остварено, заједно са канадским Србима испунили сте надања уваженог владике Николаја Велимировића и свих овдашњих Срба, те изградили велелијепно здање, репрезентативан духовни центар Српске Цркве, Манастир Светог Преображења Господњег у Милтону у Онтарију, који је први, и за сада једини српски манастир у Канади. Основали сте, 1987. године, часопис „Источник, а потом издавачку кућу која је до сада објавила на десетине наслова. Основали сте Савезно Коло српских сестара, основали Библиотеку „Светог Преображења Господњег, ... Ваша је заслуга што је канадска, данас једна од најеминентнијих и најреспектованијих епархија. Није то лако постићи. Међутим, прије неколико година имали сте великих проблема у ЦШО „Свети Николај, у Хамилтону, и у неким другим општинама. Да ли су ти спорови и проблеми ријешени, иде ли набоље? Поред тога, који су кључни проблеми са којима се тренутно суочавате, ако их уопште има?

Владика Георгије Када сам кренуо у Канаду, питао сам потоњег Владика будимског, Данила, који је замонашен у Америци (завршио Харвард, а прије тога Сорбону, у Француској), шта ја треба да радим у „земљи чуждој,“. Рекао је једноставно: „Твоје је да сејеш, Божије је да роди,“. А тадашњи Патријарх, блажене успомене Герман, испратио ме је ријечима јеванђелским: „Ја вас шаљем као овце међу вукове, будите

мудри..., и другом, још важнијом поруком, на приступној бесједи, у Саборној цркви, у Београду: „У свијету ћете имати невоља, али не бојте се, јер ја побиједих свијет,“. То је поручио Христос шаљући своје ученике у свијет. Моја добра и пожртвована мајка ме је испратила молитвом: „Нека те Бог сачува од биједи, биједа и на камен прионе,“.

Као што је познато, у Канади сам имао проблема од самог доласка, и још увијек имам невоља, и биједа, и мука. Уосталом, тегобан је пут сваког хришћанина, према Христовим ријечима: „Ко хоће за мном да иде, нека се одрече себе, узме крст свој и пође за мном,“. Може се рећи да проблеме немам ја, већ Црква. У Нијагари нарочито; донекле, мада у јењавању, постоји и проблем са неколицином управника у Хамилтону. Прилика је да се присјетимо још једне мудре и духовите ријечи једног светог оца, у „Старечнику,“. На питање „Да ли треба да се одрекнем свијета ако пођем за Христом?“, одговорио је: „Не брине, свијет ће се тебе одрећи,“. За поједине људе спорно је, изгледа, суштинско питање – ШТА ЈЕ ТО ЦРКВА? Они би хтјели Цркву устројену на људској логици и према овоземаљским законима, а Црква Христова је стара двије хиљаде година, и исти закони у њој важе и јуче и данас и сјутра. Понеки сматрају да својим сазнањима могу допринијети бољитку Цркве, али гријеше, јер је сам Њен творца рекао: „Основаћу Цркву СВОЈУ којој ни врата пакла неће наудити,“.

Двије парохије које су до сада биле у Новограчаничкој јурисдикцији, још нису пришле Епархији канадској. Проблем је у неповјерењу. Стрепе да ће им неко „одузети њихову имовину,“, а ја се трудим да, по ријечима Светог Патријарха Павла, докажем да „ми не тражимо ваше него вас,“ – тражимо живу Цркву, која се огледа у броју и снази вјере њених вјерника.

Видовдан: Ако дозволите, моје виђење је да српски народ носи терет прошлости, којег никако да се ослободи и због тога не иде напријед у мјери у којој би могао. Много ми се допала мисао оца Василија Томића: „Нама Србима није проблем мала памет. Мала памет је



благословена, нас уби превелика памет и превелико знање о свему и свачему,, Међутим, рат је умногоме промијенио структуру српског живља у Канади. Стигли су нови људи, другачијих погледа, схватања, образовања... Макар у Едмонтону, многи од њих, желећи да сачувају идентитет, уточиште траже у Цркви, односно у секцијама које су под покровитељством Ц ШО. Какво је Ваше виђење вјерника некад и сад?

Владика Георгије Тешко је извести ваљану анализу својстава вјерника. У свако вријеме и свугдје има људи који су образовани, али и оних који су жељни образовања. (Образовање је градња образа, лика Божијег у себи.) „Уби нас незнање,, каже Свети Владика Николај. Голема невоља је што би савремени човјек желио да он буде мјерило свих вриједности, а то је немогуће. Црква тражи усавршавање до Христа, а да на врху те лествице или пирамиде буде сам Бог. Неки би вољели да виде на врху савршеног човјека. Ту настају неспоразуми, а потом и свађе, немири, неповјерење и незаборав. А Христос Бог нас учи: „...и опрости нам сагрешења наша као што ми опраштамо другима сагрешења њихова,,

Нове српске невоље настале су тако што су нове генерације са собом донијеле знатну промјену снага и у Цркви. Црква је у свему и свагда била примјер другима – и у моралу, и у витештву, у спорту, медицини, а највише у чојству и јунаштву. Ми данас требамо мало више чојства, а све остало ће доћи на своје мјесто.

Видовдан : Дуги низ година један од највећих проблема на овим просторима био је црквени раскол. Коначно је 1992. године дошло до помирења Патријаршије са одвојеним дијелом Српске, тзв. Слободне цркве. Требало је дуго времена да се усагласи заједнички устав, и ето, коначно, шест парохија које су припадале Новограчаничкој митрополији, усвајањем новог Устава у Сјеверној и Јужној Америци, припадају јединственој и једној Српској православној цркви. Реците нам нешто више о расколу и помирењу. Како тај однос сада изгледа?

Владика Георгије Богу хвала, благодатна сила Духа Светога и молитве нашег Светога Патријарха – можда га Бог зато и држи у животу – учинили су да је дошло до помирења, а сада и до административног уједињења. Но, свака одјећа, хајде да тако кажем, када се поцијеп, ма како добро ушивена, помало жуља. И овдје се ти шавови осјећају. Од некадашњих шест парохија, у јединство су без поговора пришле четири (Ванкувер, црква Св. Архангела Михаила; Виндзор, црква Св. Димитрија; Ватерло, црква Св. Ђорђа, и Садбари, црква Св. Петра и Павла). Још нам нису пришле, али се интензивно воде преговори са парохијама Св. Николе (Бартон Ст) у Хамилтону, и Св. Архангела Михаила (Делаваре Ст) у Торонту. Неопходно је развити повјерење које је толико година нарушавано, односно увјерење да нико ничије неће. Поново истичем: ми не тражимо њихово имање, већ њихове у Христа вјерујуће душе.

(НАСТАВАК У СЛЕДЕЋЕМ БРОЈУ)

Интервју са епископом Георгијем водила уредница листа „Видовдан,, из Едмонтонa Љиљана Митровић

Мисли Патријарха Павла

Кад би оснивање наше независне државе и њено одржање и напредак били могући само злочиним, ја бих пристао да нестане не само велика него и мала Србија и сви Срби заједно са мношвом, него што бих пристао на нељудско и нечовечно. Ето то је за мене Косовски Завет и одређење за Царство Небеско.

Свети кнез Лазар није против живота на земљи нити против царства земаљскога. Али кад већ треба једно да се губи, боље изгубити земаљско него небеско!



ПРВА СРПСКА ТРИБИНА

На иницијативу нашег председника и управног одбора ЦШО сазвана је прва српска трибина у нади да неће бити и последња већ прва у низу успешних трибина.

Будимо људи!

Ово су речи нашег блаженопочившег Патријарха Павла које смо чули више пута у току вечери као и друге његове цитате који показују да је он и даље ту са нама присутан иако је физички напустио овај свет.

И послушасмо га и бисмо људи те хладне суботње вечери. Нађосмо нит која нас повезује, а та нит је Црква, не Црква као грађевина него као заједница свих нас. Црква је стабло а сви ми смо његове гране и кад откинеш грану, стабло пати. Зато треба да хранимо то стабло, тј. доприносимо бољем расту и напредовању овог нашег стабла-Цркве. Ако љубави немамо само смо звоно које звечи: каже апостол Павле.

Показали смо да љубави има, да је могуће имати исти став и поглед иако је било присутно 6 удружења која делују у оквиру наше заједнице. У току овог Божићног поста када треба да влада мир и смирење у душама нашим, мир се ширио око нас и једино га је реметио громогласни аплауз по завршетку говора представника сваког удружења.

Прву Српску Трибину је отворио наш свештеник Протојереј Обрад Филиповић који је поздравио све присутне и укратко објаснио разлог окупљања свих нас те вечери. А окупили смо се да покажемо да хоћемо и можемо напред, али не разједињени него сложни, заједнички, помажући једни друге, помажући своју браћу у Христу.

СКУД Фрула је наша најмлађа заједница која је оборила све рекорде по броју чланова за нешто више од годину дана постојања. Од почетка где је било 5 чланова до сада 105, како је истакла Тања Ђеклић, тако да су им наше просторије постале претесне. Енглези пију чај у пет, наравно јер су они Енглези а ми играмо фолклор у пет, јер нам чај није довољан, јер нам

треба нешто више да би угрејали наше душе, а шта лепше од песме и игре уз звуке родног краја.

Спортско Друштво Србија је у процвату и сада окуља и оне најмлађе ентузијасте, тако да је по речима Петра Грубора, тренутно регистровано 4 тима који се такмиче у разним лигама Калгарија. Ова дружина има и јако много спонзора од којих је обезбеђено око 30% средстава, што је за сваку похвалу. Уз Петрову презентацију смо могли видети и за сада само визију новог спортског и културног центра који је замишљен да у будућности окуља све не само спотрске ентузијасте него и пријатеље како фудбала тако и свих других ситуација које живот значе.

Српска школа Свети Сава је закорачила у десету годину успешног рада и ђаци су распоређени у 3 групе како нам је предочио учитељ Бојан Тошић. Школа је оправдала своје постојање јер деца не само да уче српско писмо-ћирилицу, него знају и како да уђу у Храм да се прекрсте и Богу помолу, а то је један од фактора очувања наше културе, вере и језика.

Равногорски покрет као родољубива организација је присутан у Калгарију 6 година као огранак Покрета Српских Четника Равне Горе из Северне Америке. Чланство сачињавају људи коју су приспели на овај континент након 2. Светског Рата, па и њихова деца коју су рођена овде. Кроз разне хуманитарне акције помажу слабе и угрожене у матици. Бошко Ивковић је истакао да желе да буду део заједнице и помогну нашу ЦШО. при градњи Храма у складу са својим могућностима.

Крајишко Вече око којег се окуља група крајишника овде у Калгарију, је такође присутно 6 година а управо су се окупили да би направили нешто другачије, да би окупили све под један кров, у једну заједницу, а кренули су испод овог крова и из ове сале присећа се Драган Миљевић. Како прве тако ево и шесте Крајишке Вечери сав приход је усмерен у Хуманитарне сврхе, а један део и нашој ЦШО. јер смо ми сви део исте.

Наравно ту је и КСС, које некако увек



ради иза завесе и даље од светла позорнице, али је увек ту да помогне своју Цркву. Заправо КСС је прва организација заједнице основана овде у Калгарију сада већ давне 1960.г.Г. подсетила је Драгана Поповић у нади да ће и остале групе следити пример Кола и прослављати јубилеје као и Коло, које ако Бог да слави 50 година постојања следећег септембра и да не буде само 50 него и 7 пута 50 и опет толико.

У име ЦШО. присутнима се обратио Братољуб Благојевић и захвалио на разумевању и одазиву. И он је истакао битност заједнице и изнео податке око напредовања наших напора за градњу новог Храма који нам је неопходан, и то не само Храм него и пропратни објекти како би се сви окупили на једно место.

Након тога реч су имали Брано Ђеклић, Жика Павловић и Велибор Ђукић који су као посматрачи били одушевљени са иницијативом и исказали жељу да се не сме занемарити и ћутати, него ширити и причати шта смо доживели те вечери.

Уз помоћ неколико добровољаца и Кола Српских Сестара послужена је и посна вечера а

прилог прикупљен те вечери ће бити усмерен за поновно покретање Српског Радија ако буде могућности.

Сви ми можемо да дамо свој мали допринос и градимо Цркву, градимо културни центар, терене за спорт и сл. Јер тиме градимо себе, јер тако јачамо нашу заједницу, јер ћемо тако показати и нашој деци и нашим унучадима пут којим треба да иду. А какав пут и пример желимо да им покажемо и оставимо? Да ли да поклекнемо пред најмањим проблемом, да посустанемо или одустанемо, или да се суочимо и погледамо најпре себе па онда оне око себе. Добром мишљу увек можемо да допринесемо добру, не само своме него и свима око себе.

Ако човек сам себи не нашкоди нико му нашкодити не може каже свети Јован Златоусти.

Мислите о томе, отворена срца можемо и хоћемо напред!

Драгана Поповић

Мисли Патријарха Павла

Треба да се молимо за све људе. Пре свега за људе добре воље. Али и за људе зле воље, да би и њихова воља постала добра, јер је и њима потребно спасење!

Када умре за Христа, мртав човек је жив пред Богом и жив у Богу, у Царству Небеском. Мртав је пред Њим само онај који је грешник, који се не каје, и који у Њега не верује!

Ми знамо да смо прешли из смрти у живот ако волимо брата свога. Ко не воли брата свога, живот вечни не пребива у њему!

Црква не одбија ни оне који мисле да су неверници, поготову кад они траже начина да дођу у Патријаршију, свеједно из каквих намера. Уосталом ја сам свештено лице, а света тајна Свештенства не прави одабир кога ћете примити и саслушати ако га нека мука води до вас. А грешници су углавном несрећни људи, нарочито када су препуни себе.

Упозоравајући на штетност дувана, често је умео да каже:
Да је Бог хтео да човек пуши, уградио би му оцак!



Традиционални Дочек Српске Нове Године

Црквено-школска-општина "Свети Симеон" у сарадњи са СД "Србија" и КУД "Фрула", организују дочек Српске Нове Године на дан 16 јануара 2010-те године у Акадија Комплексу са почетком у 19 сати.

Уз богату музичку и много српских јела, забављаће вас КУД "Фрула" са народним играма из наших крајева. Да то буде највеселија ноћ побринуће се наши музичари Драган Вукичевић и Бранко Бањан, као и певачица из Торонта Весна и Трећа Силена.

Цена улазница са вечером је 40 долара за одрасле, 20 долара за омладину од 18 до 25 година, а за децу испод 18 година бесплатно. Дођите да се провеселимо и уједно помолимо нашу црквену-школску општину. За резервацију карата контактирајте:

Јова Андјелић 403 667 1527

Тања Чеклић 403 253 3817

Петар Грубор 403 806 0636

Бранко Чурчија 403 397 9732

Миланко Ракић 403 607 7093

Жика Павловић 403 708 9470

Славен Вељовић 403 278 1965

Молимо вас да резервишете карте на време јер је штампан ограничени број карата.

DATE: Saturday, January 16, 2009 at 7p

PLACE: Acadia Community Association
240 90 Ave SE.



NEW
Y
S



ЖЕЛИТЕ ЛИ ДА ПОСТАНЕТЕ ЧЛАН ЦРКВЕНОШКОЛСКЕ ОПШТИНЕ???

Управни одбор ЦШО. Светог Симеона позива све заинтересоване парохијане да приступе њеном чланству. Својим приступом чланству дајете подршку својој Цркви и поспешујете њен успешан рад.

Члан ЦШО. може постати свако пунолетно лице: „које по мишљењу парохијског свештеника редовно испуњава своје духовне и материјалне обавезе према Цркви и општини...„(Статут 56, 29.13)

У ове обавезе спадају примеран живот по моралном учењу Цркве, редовно учествовање на Богослужењима, редован пост, причешће, слављење Крсне Славе, свећење водице, спремност за одбрану интереса Цркве....

ДОБРО ДОШЛИ!!!

Управни одбор користи ову прилику да се захвали свим некадашњим и садашњим члановима ЦШО. на несебичном раду и труду уложеном за добро своје Цркве. Нека би им Господ узвратио многоструко благодаћу и благостањем у њиховим честитим домовима.

Одани вама и Српској Православној Цркви
чланови управног одбора ЦШО.



ЗОРКА ДОМАЗЕТ
MLS. REAL ESTATE AGENT
SOUTON GROUP –ANWEST
 КАНЦЕЛАРИЈА: **208-7788**
 ЛИЧНИ ТЕЛ: **383-5536**



Истинити слуга истинитог Бога
Његова светост Архиепископ Пећки, Митрополит Београдско Карловачки
и Патријарх Српски Павле